

คำถามที่ 28

กรณานิยายเกี่ยวกับมาตรฐานการตกค้างของยาที่ใช้กับสัตว์

คำตอบ: มีการใช้ยาปฏิชีวนะ สารยับยั้งแบคทีเรียที่ได้จากการสังเคราะห์ทางเคมี ยก่าจัดปรสิต ฯลฯ เพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษาหรือป้องกันโรคในปศุสัตว์ (ได้แก่ เป็ด โค ม้า กวาง ไก่ วัว แกะ สุกร ไก่ นมโค และไข่ของสัตว์ปีก) รวมทั้งปลาที่เลี้ยงในฟาร์ม สารเคมีต่างๆ เหล่านี้ถูกเรียกรวมกันว่า “ยาที่ใช้กับสัตว์” ซึ่งแต่ละประเทศจะกำหนดชนิดของยาที่อนุญาตให้ใช้แตกต่างกันไป เช่น ในสหรัฐอเมริกาอนุญาตให้ใช้ฮอริโมนเร่งการเจริญเติบโตในโคได้ ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่นและกลุ่มสหภาพยุโรปไม่อนุญาตให้ใช้

สำหรับในประเทศญี่ปุ่น มีข้อกำหนดที่เกี่ยวกับยาที่ใช้กับสัตว์ที่เจือปนมาในอาหารดังรายละเอียดในคำถามที่ 25 กล่าวคือ มีข้อความที่ระบุว่า “จะต้องไม่มียาปฏิชีวนะในอาหาร” และ “จะต้องไม่มีสารยับยั้งแบคทีเรียที่ได้จากการสังเคราะห์ทางเคมีเจือปนอยู่ในเนื้อสัตว์ ไข่ และผลิตภัณฑ์ประมง”

แต่เนื่องจากภายใต้ข้อกำหนดที่ห้ามไม่ให้มีการตกค้างของสารปฏิชีวนะ ฯลฯ เหล่านั้นยังขาดการประเมินผลทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับความปลอดภัยของสารแต่ละชนิด อีกทั้งยังต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสากล ดังนั้นจึงมีการกำหนดมาตรฐานระดับการตกค้างของยาที่ใช้กับสัตว์ ที่มีข้อมูลทางด้านความปลอดภัยสนับสนุน เป็นรายชนิดไป สิ้นค้าปศุสัตว์หรือสิ้นค้าประมงที่ไม่ได้มาตรฐาน จะไม่อนุญาตให้นำเข้าหรือจำหน่ายในญี่ปุ่น

นอกจากนั้น ยังมีการตรวจสอบแบบสอดส่องดูแล (Monitoring Inspection) กับสิ้นค้าที่ผลิตในประเทศและสิ้นค้าปศุสัตว์/ประมงที่นำเข้า หากผลการตรวจพบว่ามีระดับของยาที่ใช้กับสัตว์ตกค้างเกินกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด สิ้นค่านั้นจะถูกจับ ส่งกลับหรือทิ้งทำลาย จึงควรตรวจสอบถึงระเบียบข้อบังคับของการใช้ หรือระบบการตรวจสอบยาที่ใช้กับสัตว์ในประเทศผู้ส่งออกเป็นการล่วงหน้า